

Η ΧΑΝΕΣΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΡΙΚΗ
Α ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΠΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟ

Ἰθύναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ βιβλ. φρ. 20.

В. ГАВРИЛ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ἐν ἔχομεν· ἀλλ' ἔχομεν τοῦλάχιστον ἀντιπολίτευσιν; Δυστυχῶς, πολὺ δυστυχῶς, ὀρείλομεν καὶ περὶ τούτου νὰ ἀμείνωμεν.

Ἄφ' ἧς ἡμέρας ἀπεκαλύφθη ἡ ἀπάτη τῆς Κυβερνήσεως, αἴτι ἦτι· ὑπὸ πάντα ἄλλον ἀντίπαλον τοῦ πρωθυπουργοῦ ἦν, ἐμελλε νὰ ἀναγκασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος καὶ νὰ καταποισῇ ὅλους τοὺς παράγοντας, μεγάλους ἢ μικροὺς, βασιλεῖς ἢ πρωθυπουργοὺς, οἵτινες συμμετέσχον εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς εὐφήμου προδοσίας, ἡσθάνητε εἰς τὰς ἀκοάς σας, εἰ τὴν καρδίαν σας, εἰς τὸ φρόνημά σας ἀντιπολιτεύσιν, ἂν σὰς λέγομεν ἂν ἐνοήσατε τί θέλει—διότι ἄχρι τοῦδε ὁ ναρὸς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ του μινον τοὺς πρωθυπουργικούς του πόθους ἀποκαλύπτει· ἀλλὰ σὰς ἐρωτῶμεν ἂν ἐνοήσατε ἂν ὑπάρχῃ ἀντιπολίτευσις. Τὸ καθ' ἡμᾶς, περισσότερον ἐνοήσαμεν ὅτι ὑπάρχει εἰς μίαν γωνίαν τῆς Πλάκας ἂν δὲν ἀπατώμεθα εἰς ὑψηλὸς φαιδὸς πῖλος καὶ ἐν ζευγὸς χειροκτίων, ὅτι καὶ αὐτὰ καὶ ἐκείνος ἀνήκουσιν εἰς κάποιον Στούπην, ὅστις Στούπης ὅταν βλέπῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ καταπροδίδουσιν τὸ ἔθνος συνάζει κόσμον εἰς τὸ Πολύγωνον καὶ ὀμιλεῖ καὶ ὅταν βλέπῃ πάλιν ἕνα ἵππον καταπροδίδοντα τὸν ἡνίοχόν του καὶ ἀπολυόμενον λαμβάνει μετὰ σπουδῆς καὶ τὸν πῖλον καὶ τὰ χειρό-γιά του καὶ μεταβαίνων οἰκαδε καταθέτει εὐλαβῶς καὶ αὐτὰ καὶ τὸν ἐαυτόν του καὶ κρύπτεται, ἕως ὅτου παρέλθῃ ὁ ὄργῃ τοῦ ἵππου· περισσότερον λοιπὸν ἐνοήσαμεν αὐτὴν ἂν ἀνώνυμον ὑπαρξῇ ἢ τὴν βροντώδη καὶ μαμμούθειον ἀντάρραχον τοῦ κυρίου ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ὅτι ἡ πρὶν τῆς τελευταίας φάσεως τοῦ ζή-
τηματι τοῦ Νέγκητος Ὡρα φιλοδωρεῖ ἡμῖν ἐκ-
τὴν πρῶτην ἀθροα τῆς τριανδρίας ἀποτελου-
σάντων ἐκ τριῶν πρῶτων, ἐνὸς πρωτοπυργου,
πράκτορος καὶ ἐνὸς ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης,
σμοδοτεῖ, ὁ δεῦτερος χαριτολογεῖ, ὁ τρίτος
καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἱερεμιάζουσιν. Οὐδεὶς ἐξ ἡ-
μῶν περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι· οὐδεὶς ἐξ ἡ-
τηλώσῃ τὸ ἔθνος ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του· οὐδεὶς

ἀπετόλμισε νὰ ἀναβῇ ὑψηλότερα καὶ ὑψηλότερα νὰ ἀνα-
ζητήσῃ τὰς κεκρυμμένας κακούργους εὐθύνas.

Αὐτός ἦτο ὁ ἀρνητικὸς τῆς τριανδρίας ἀγὼν, ἀχαρις, ἀ-
δὴς, ἀνεπαίσθητος.

Ποῖος δὲ ἦτο ὁ θετικός των ἀγών; Νὰ ἀναβῇ εἰς τὰς
 στέγας τῶν ἐκείνων ὡς γαλῆ τοῦ Μαρτίου καὶ νὰ μιαιουργήσῃ
 εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι ὁ Κουμουνοδούρος ἐπροδίδεν, ὅτι ὁ
 προδότης τοῦ ἐθνικοῦ γεγονότος τετέλεσμένον, ὅτι τὸ ἔθνος δεῶν
 νὰ νομισθῇ ἀπὸ τοῦδε κατεστραμμένον, ὅτι ἐπωλήθημεν εἰς
 τὴν Αὐστρίαν, ἀπώλεσαμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, ἐπικυ-
 ριωρχούμεθα ὑπὸ τῶν πρέσβειων, ἀπωλέσθη δι' ἡμᾶς ἡ Παι-
 ρος, ἀπωλέσθη πᾶν μέλλον.

Ἰπὸ ἐποψὶν ἐθνικὴν ἢ πολιτικὴν αὐτὴν, ἀν' ἀξίῃ νὰ τῆς δώσωμεν τὸ ὄνομα, ἥτο βλαβερωτάτῃ ἀκόμη καὶ ἀν' ὑπῆρχε πλήρως περὶ ὅλων τούτων πεποιθήσις· ὑπὸ ἐποψὶν δὲ κομματικὴν ἦτο μωρὰ, διότι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ἐνόσφ' δὲν ἀποχωρῇ τῆς ἐνεργοῦς πολιτικῆς, οὐδέποτε ὀρεῖται ν' ἀπελπί- ζεται περὶ τοῦ ἔθνους του, διότι μέχρι τοῦδε γνωρίζομεν πρωθυπουργοῦ· ἐλπίζοντας, ὅχι ὁμῶς καὶ πρωθυπουργοῦ ἀ- πηλπισμένους.

'Αλλ' οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἦν τὸ καθήκον καὶ τὸ δι-
καίωμα σης.

Ἐάν ἐπιστεύετε εἰς προδοσίαν, **ὥφείλετε** ἀπὸ τῆς πρώ-
της ἡμέρας καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀοριστώδης ἐκείνη πε-
ρίληψις τοῦ κουμουνδουρικοῦ ἐγγράφου, κατὰ γράμμα νὰ
χαλάσσετε τὸν κόσμον καὶ ν' ἀποδείξητε εἰς τὸν Βασιλέα,
εἰς τὸν Κουμουνδούρον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι ἂν ὑπάρ-
χουν συμμορίαὶ ἀρχόντων ἐνταῦθα ἐρχόμεναι εἰς ἀγοραπω-
λησίαν, ὑπάρχει ὁμως καὶ τὸ ἔθνος ὅπερ γνωρίζει νὰ ἐπι-
βλέπῃ, νὰ ἐμποδίσῃ, νὰ διαμαρτύρηται, νὰ ἐπαναστατῇ ἐπὶ
τέλους. Ἡδύνασθε νὰ ἀναστατώσητε τὴν πρωτεύουσαν καὶ
εἴχατε ἐτοιμον ὕλικόν ὅλον τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ
ὅλον τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡδύνασθε νὰ συγκαλέσητε
τὴν ὑπάρχουσαν ἀντιπολίτευσιν εἰς μόνιμον συνεδρίαν καὶ
νὰ σκεφθῇτε περὶ τοῦ πρακτέου. Ἡδύνασθε νὰ συγκαλέ-
σητε τὸν λαὸν νὰ τὸν πείσετε ὅτι προδίδεται καὶ ὁ λαὸς
ἐγγώριζεν τί ἐμελλε νὰ κάμῃ. Ἡδύνασθε νὰ ἀναγκάσητε
τὸν Βασιλέα ἢ τὴν Κυβέρνησιν νὰ συγκαλέσῃ αὐθωρεὶ τὴν

Βουλὴν καὶ νὰ ἀναλάβετε σεῖς τὰ ἥνία τῆς διοικήσεως. Διὰ τὴν ἀφῆσεν ὁ εὐφρόστατος Κουμουνδούρος πόρταν ἀνοικτὴν εἰς τὸ ἔγγραφον, ᾧ ἀνοικτομάται ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως ; Διότι ἐφοβεῖτο ὅτι ἠδύνασθε νὰ πράξετε αὐτὰ τὰ ὅποια σὰς λέγομεν. Καὶ τότε θὰ σὰς ἔλεγεν ὅτι: ἐγὼ ἐδέχθην ὑπὸ ὄρους, ἐγὼ δὲν ἠκύρωσα τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Βερολίνου, ἐγὼ εἶπα ὅτι πρὸς τὸ παρὸν καταλαμβάνομεν αὐτὰ καὶ ἐπειτα σκεπτόμεθα καὶ διὰ τὰ ἄλλα. Ἐγὼ ἐζήτησα αὐτονομίαν Ἡπείρου. Ἐγὼ ἄφησα τόσαις πόρταις ἀνοικταῖς ἐκ τῶν ὁποίων κάθε μία δύναται νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐν ζήτημα. Καὶ νὰ προσθέσῃ ὡς ἐπίλογον ἐπὶ τέλους τὸ περίφημον ἐκεῖνο: *Ἐλθέτω κύριοι τῶν ἱεργειῶν μαρ.*

Σεῖς τί ἐκάματε ; **Ἐσπεύσατε πρὶν τοῦ Κουμουνδούρου** — αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ μὴ συνοφρυνούσθε — νὰ ἀναγνωρίσητε γεγονότα τετελεσμένα καὶ δὲν ἐσκέφθητε οὔτε τὸ ζήτημα κινδυνεύον νὰ προστατεύσητε, οὔτε τὸν ἐλληνισμόν ἀπελπισθέντα νὰ ἐνθαρρύνετε, οὔτε ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὸν Κουμουνδούρον γονατίζαντα νὰ ἐτοιμάσητε, οὔτε τὴν κοινὴν γνώμην νὰ ἐξεγείρητε ἐκ τοῦ ληθαργικοῦ εἰς ὃν ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ μακαρίτου Δεληγεώργη ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς ἐβυθίσθη καὶ εἶναι εἰσέτι βυθισμένη.

Ὅποτε ἂν ὑπάρχῃ προδοσία, κύριοι ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς προδοσίας αὐτῆς μετέχετε κατὰ τὸ ἥμισυ ἀκριβῶς, διότι ἂν ἔλαβεν ὁ Κουμουνδούρος τὴν πρωτοβουλίαν τῆς προδοσίας, σεῖς ὁμῶς ἀνελάβετε τὴν καθιέρωσιν τῆς. Αὕτη εἶναι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια.

Καὶ τώρα μόνον, σήμερον μόνον ἐνθυμήθητε νὰ ἀνακαλέσασθε ὅλα τὰ ἐπὶ μῆνα ὑπ' ὧν καταφύγετε ἐν τῇ Ὄρᾳ καὶ ὑπενθυμήσητε ὅτι ἀναί μὲν σὺ εἶ ἐξ ὧν νὰ ὑπάρχωσι κυβερνήσεις πονηραὶ καὶ κυβερνήσεις χρησταί, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς εἶναι αἰετοτε μία καὶ αἰετοτε χρηστὴ.

Περὶ τίνος δὲ πρόκειται νῦν ; Νὰ ἀνακαλέσητε τὰ τε-

τετελεσμένα ; Ὅχι· νὰ ἐπανορθώσητε τὰ κακῶς πεπραγμένα ; Ὅχι· Νὰ ἐμπνεύσητε θάρρος εἰς τὸ ἀποθάρρυνον Ὅχι· Πρόκειται ἁπλῶς καὶ καθαρῶς περὶ ζήτησεως ἐξουσίας. Καὶ ἂν ζητῆτε τώρα Βουλὴν, τοῦτο εἶναι ὁ σκοπός, διότι σὰς ἐφοβίσαν τὰ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς φερθέντα.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐκ τῆς ἀμιμήτου προσφωνήσεως τοῦ δημοαρχεῦντος λαμβάνομεν πρὸς τὸν κ. Μπούμπουλην, ἀναγορευθέντα νέον μιστοκλῆ, ὅ,τι ἐνοήσαμεν εἶναι ὅτι τὸ «πάταξον μὲν» τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸ «ἀκούσον δὲ» ὁ Μπούμπουλης καὶ τί ἀκούσον !

Εὐχαρίστως ἐμάθομεν τὸν διορισμὸν τοῦ κυρίου Γαλιάνη ὡς πρώτου διερχομένου τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἐλληνικοῦ προξενείου. Ὁ κ. Γαλιάνης εἶναι εἰδήμων καὶ τῆς τουρκικῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς, εἶναι νέος μετὰ γενναῖον φρόνημα, ἀποδείξας αὐτὸ ἐν ταῖς γνωσταῖς σκηναῖς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν τὴν ἐνεπιστεύθησαν.

Οὐχ' ἦσαν πολλὰ καλὰ ἀκούομεν καὶ περὶ τοῦ νέου γενικοῦ προξένου Φιλιππουπόλεως κ. Μαυρομάτη, ἔχοντος ὅλα τὰ προσόντα νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τόσῳ πολυτίμων συμφερόντων εἰσιτόσῳ ἐναγώνιον κέντρον.

Ἀλλὰ λυπούμεθα, ἀλλ' ἀγανακτοῦμεν, μετὰ τὸν διορισμὸν ἐν Βιτωλίοις τοῦ κ. Παπακωστοπούλου, ἀνθρώπου μετριοτάτου, ἀναξίου καὶ τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ κέντρου ἐν

Ἡ Χελιδών.

I

Ποῖα καρδιά τεταπεινωμένη εἰς τὴν ἐμφάνισίν σου δὲν θὰ σκιρτήσῃ, ὦ χελιδών, καὶ ποῖα θλίψις ἀνιὰρ δὲν θὰ διαλυθῇ εἰς χλιαροὺς καὶ εὐώδεις ἀτμοὺς γλυκείας ἀνακουφίσεως ; Ἀγγελιαφόρος τοῦ ἔαρος, ἡλθες ἐκ τῶν ἐγκατῶν τῆς Ἀφρικῆς, ἵνα παραστής εἰς τὸ θερπνὸν θέαμα τῆς ἀναγεννωμένης φύσεως. Τὸ μικρὸν σου ἄσμα ἐξεδίωξε τὸν φοβερόν καὶ ἀπηνῆ καὶ ἀγριομέτωπον χειμῶνα καὶ κατηύνασε τὰ ὀλέθρια τῶν στοιχείων πάθη· οἱ ἀνεμοὶ καὶ τὰ ὕδατα ἐπανάλαβον ἥρεμον ὑπαρξιν, ἥρεμον κίνησιν, ἥρεμον μορφήν καὶ ἐκ τῆς συμφιλώσεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐξῆλθεν ἡ μυστηριώδης ἁρμονία, ἣν ἀκούει πᾶσα ἄμμος συνειδήσεως ἐκ τῶν λίθων, ἐκ τῶν δένδρων, ἐκ τῶν ὑδάτων, ἐκ τῶν δασῶν καὶ ἐκ τῶν σπηλαίων. Οἱ στάχεις τῶν ἀγρῶν σὲ ἤκουσαν, μικρὰ χελιδών, καὶ ἐξεπήδησαν θαρραλέοι ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς καὶ τὰ βότανα τῶν ὀρέων εἶπον αἰ. τιμῆσμεν ἀναθάλλοντα τὴν χελιδόνα. Αἱ κερασεῖς, αἱ ἀμυγδαλαὶ, αἱ συκαμίναι ἐκόσμησαν τοὺς ξηροὺς αὐτῶν κλώνους μετὰ πρασίνοισι ἰόνθοις καὶ αἱ λεπτοφυεῖς τῶν παν-

τοίων ἀνθέων ρίζαι ἤρξαντο μεταδίδουσαι εἰς τὰ τρυφερά καὶ εὐθραυστα στελέχη τὸν ἀθάνατον χυμὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆς εὐωδίας. Ὑπὸ τὸ πτερύγισμά σου, ἐράσμιον πτηνόν, ἡ γῆ, ἡ τέως αὐχμηρὰ καὶ σκυθρωπὴ, ἀνέδωκεν εὐρυτάτην ἀναλαμπὴν μεδιόματος· πανταχοῦ χρώματα, πανταχοῦ σχήματα, πανταχοῦ μορφαὶ· καὶ αὐτὸς ὁ ἄδύτος καὶ ἀνεξερεύνητος ὀρίζων ἐξηγλαίσθη φαινώδης καὶ διεσπηνίσθη ἐνώπιον τοῦ ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ, ὥστε ἦτο τὸ πρῶτον στοιχεῖον τοῦ Ἀλφαβήτου. Μικροσήμεντα ἐντομα, ἀφανεῖς τῆς φύσεως λειτουργοὶ, ἐξῆλθον ἐκ τῶν μυστηριωδῶν αὐτῶν ἐνδιατημάτων καὶ περιβομβοῦσιν ἐντὸς τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτῶν κόσμου περὶ ἐφημερωτάτας ἀσχολίας, ζητοῦντα καὶ αὐτὰ τροφήν καὶ ἡδονὴν παρὰ τοῦ κοινού δημιουργοῦ. Εὐτυχὴς ἡ καρδιά, ἣν ὁ βίος δὲν ἐμάρανεν καὶ ἡ ἀχαριστία δὲν ἐκάλυπεν, ὥστε νὰ ἀναισθητῇ πρὸς τὰ θέλητρά τῆς καὶ τῆς βλαστήσεως καὶ τῆς κυοφορίας μυριάδων πτερυγίων.

Διὰ τὸ ἄσμά σου εἶναι τόσῳ κοινόν, τὸ πτερύγισμά σου τόσῳ ἀνήσυχον, τόσῳ ἀπολυμερίμνον ; Ἡ ταραχὴ αὕτη, ἡ αἰμυλίαις κτα ταῦτα πτερυγίσματα, τὰ ἀλλεπάλληλα ταξείδια, ὅλη αὕτη ἡ θερμὴ μέριμνα καὶ διακίνησις εἶναι ἀπόδειξις ἐρωτος. Ἴδου βλέπω τὸν μισθόν σου, τὴν ἐλπίδα σου, τὸν ἐρχόμενον μετὰ ταχύτητα ἀγαπώσης καὶ ἀνδρείου τῶν τεταμένων καὶ ἀκτινοβολούντων, μετὰ